

- stwierdzenie dopuszczalności wniosków o dopuszczenie do udziału w sprawie Republiki Greckiej i Republiki Portugalii oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie zasad rozdziału kompetencji, lojalności i równowagi międzyinstytucjonalnej oraz błędne zastosowanie wymogów sformułowanych w art. 263 TFUE.

Zarzut drugi: naruszenie wzajemności zasady lojalnej współpracy i negatywne oddziaływanie na pozycję państwa członkowskiego jako uprzywilejowanego skarżącego, zabiegającego o ochronę swoich kompetencji.

Zarzut trzeci: nieprawidłowa interpretacja skutków prawnych zaleceń skierowanych wobec Belgii.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 stycznia 2016 r. – Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH
i BigBen Interactive SA**

(Sprawa C-24/16)

(2016/C 145/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nintendo Co. Ltd

Strona pozwana: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w ramach procesu o egzekwowanie roszczeń z tytułu naruszenia praw ochronnych odnoszących się do wspólnotowego wzoru przemysłowego sąd państwa członkowskiego, którego jurysdykcja w odniesieniu do pozwanego wynika wyłącznie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾ w związku z art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽²⁾ z tego względu, że ten mający siedzibę w innym państwie członkowskim pozwany dostarczył pozwanemu mającemu siedzibę w danym państwie członkowskim towary, które prawdopodobnie naruszają prawa ochronne, może wydać wobec pierwszego wymienionego pozwanego zarządzenia, które odnoszą się do całej Unii i wykraczają poza stosunki dostawy uzasadniające daną jurysdykcję? 2.
- 2) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, w szczególności jego art. 20 ust. 1 lit c) należy interpretować w ten sposób, że osoba trzecia może przedstawiać [reprodukować] wspólnotowy wzór przemysłowy w celach handlowych, jeżeli zamierza prowadzić sprzedaż akcesoriów do towarów odpowiadających wzorowi wspólnotowemu właściciela? Jeśli tak, to jakie kryteria mają w tym względzie zastosowanie?
- 3) Jak należy określać miejsce dokonania naruszenia, o którym mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II)⁽³⁾ w sytuacjach, w których sprawca tego naruszenia
 - a) oferuje towary naruszające wspólnotowy wzór przemysłowy za pośrednictwem strony internetowej i strona ta kierowana jest również do państw innych niż to, w którym sprawca naruszenia ma swoją siedzibę, lub

- b) zleca przewóz towarów naruszających wspólnotowy wzór przemysłowy do innego państwa niż to, w którym ma siedzibę?

Czy art. 15 lit. a) i g) ww. rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że określone na podstawie zawartych w nich przepisów prawo ma zastosowanie również do współdziałania innych osób?

⁽¹⁾ Dz.U. L 3, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 12, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 1999, s. 40.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht
Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 stycznia 2016 r. – Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH
i BigBen Interactive SA**

(Sprawa C-25/16)

(2016/C 145/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nintendo Co. Ltd

Strona pozwana: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w ramach procesu o egzekwowanie roszczeń z tytułu naruszenia praw ochronnych odnoszących się do wspólnotowego wzoru przemysłowego sąd państwa członkowskiego, którego jurysdykcja w odniesieniu do pozwanego wynika wyłącznie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾ w związku z art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽²⁾ z tego względu, że ten mający siedzibę w innym państwie członkowskim pozwany dostarczył pozwanemu mającemu siedzibę w danym państwie członkowskim towary, które prawdopodobnie naruszają prawa ochronne, może wydać wobec pierwszego wymienionego pozwanego zarządzenia, które odnoszą się do całej Unii i wykraczają poza stosunki dostawy uzasadniające daną jurysdykcję? 2.
- 2) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych, w szczególności jego art. 20 ust. 1 lit c) należy interpretować w ten sposób, że osoba trzecia może przedstawiać [reprodukować] wspólnotowy wzór przemysłowy w celach handlowych, jeżeli zamierza prowadzić sprzedaż akcesoriów do towarów odpowiadających wzorowi wspólnotowemu właściciela? Jeśli tak, to jakie kryteria mają w tym względzie zastosowanie?
- 3) Jak należy określać miejsce dokonania naruszenia, o którym mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II)⁽³⁾ w sytuacjach, w których sprawca tego naruszenia
 - a) oferuje towary naruszające wspólnotowy wzór przemysłowy za pośrednictwem strony internetowej i strona ta kierowana jest również do państw innych niż to, w którym sprawca naruszenia ma swoją siedzibę, lub
 - b) zleca przewóz towarów naruszających wspólnotowy wzór przemysłowy do innego państwa niż to, w którym ma siedzibę?